

PASTORALĂ LA PRAZNICUL NAȘTERII DOMNULUI 2004

† NICOLAE

din mila lui Dumnezeu

Arhiepiscop al Arhiepiscopiei Ortodoxe Române în America și Canada

*Iubitului cler și dreptmăriturilor creștini,
pace și bucurie sfântă de la Hristos Domnul,
iar de la noi arhierească binecuvântare.*

*„Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu
și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.” (Lc. 2, 14)*

**Prea Cucernici Părinți,
Iubiți Credincioși,**

Împreună cu îngerii aducem laudă lui Dumnezeu și în acest an pentru că ne-a binecuvântat să prăznuim împreună Nașterea Domnului, sărbătoarea speranței și a bucuriei, sărbătoarea familiei și a monahilor, sărbătoarea pogorării lui Dumnezeu pe pământ. Iar această pogorare este izvor de bucurie negrăită căci Dumnezeu este cu noi.

În dimineața Crăciunului, la slujba Utreniei ne vestim această bucurie:

„Hristos Se naște, măriți-L!

Hristos din ceruri, întâmpinați-L!

Hristos pe pământ, înălțați-vă,

Cântați Domnului tot pământul

Și cu veselie laudați-L popoare, că S-a preaslăvit!”

Primul vers al cântării folosește timpul prezent, un prezent liturgic care ne face contemporani cu evenimentul Nașterii. Împreună cu îngerii, cu păstorii și cu magii suntem martori ai Întropării Cuvântului, suntem mărturisitori ai vestei celei bune că Dumnezeu nu ne-a uitat și ne-a trimis Răscumpărător. Iar această veste nu este o istorie trecută, nu face trimitere la nașterea unui înțelept, cum au fost mulți pe pământ, ci ne aduce fiecăruia speranța mântuirii: Hristos se naște „pentru noi și pentru a noastră mântuire”, Fiul lui Dumnezeu se întrupează ca pe oameni să-i facă fii ai lui Dumnezeu, după cuvintele Sf. Părinți. *Hristos se naște* în sufletul fiecăruia dintre noi, dăruindu-ne ceea ce este mai de preț pe pământ, credința și speranța în puterea răscumpărării Lui.

La același timp al prezentului, cântarea ne vorbește mai departe despre pregătirea noastră pentru primirea și înțelegerea tainei Întropării. „Fiul Meu ești Tu, Eu *astăzi* Te-am născut” se prevestește într-un psalm (*Ps. 4, 7*). Iar îngerul vestește plinirea acestei profeții: „Iată ... vi s-a născut *astăzi* Mântuitor care este Hristos Domnul...” (*Lc. 2, 10-11*) Condacul Nașterii anunță același prezent al Nașterii Mântuitorului: „Fecioara *astăzi*, pe Cel mai presus de ființă naște.” *Astăzi* este timpul lui Dumnezeu cel veșnic. *Astăzi* Fiul lui Dumnezeu cel din ceruri se pogoară pe pământ și se cuvine să-L întâmpinăm. În acest prezent al veșniciei lui Dumnezeu suntem invitați să intrăm și noi. Nu putem cuprinde cu mintea taina Întropării, dar o putem primi cu credință, dorind să-i fim părtași. Ceea ce se întâmplă prin pogorarea Fiului lui Dumnezeu este o *revelație*, o descoperire

dumnezeiască. Iar descoperirea ne revendică, ne trage către ceruri, ne înalță la cele dumnezeiești, după cuvintele următorului vers la cântării: *Hristos pe pământ, înălțați-vă!*

Pogorârea lui Dumnezeu are un scop precis, anume ridicarea omului din păcat la statura de creatură a lui Dumnezeu chemată la desăvârșire. Taina Nașterii este legată de Taina Creației, de cuvintele lui Dumnezeu Tatăl: „Să facem om după chipul și asemănarea noastră.” (*Facere 1, 27*). Sf. Vasile cel Mare explică aceste cuvinte răspunzând la întrebarea cui au fost adresate: „Cui altuia, dacă nu Celui Care este strălucirea Slavei Sale, Chipul lui Dumnezeu Celui nevăzut. Deci, propriului Său chip viu”, Fiului celui de-a pururi Dumnezeu împreună cu Tatăl. Chipul lui Dumnezeu în om este chipul Fiului lui Dumnezeu cel veșnic. De aceea Fiul și nu Tatăl sau Duhul Sfânt se pogoară în lume să ridice chipul cel mai înainte căzut. Aceasta este „taina cea din veacuri ascunsă și de îngeri neștiută” și acesta este motivul pentru care la Nașterea Domnului tot pământul se cuvine să cânte și popoarele cu veselie să-L laude „căci S-a preaslăvit.”

Cântarea cea dintâi a Canonului Utreniei Nașterii Domnului ne vestește bucuria Întrupării Fiului lui Dumnezeu, smerirea Lui în a lua chip omenesc, pogorârea Lui pe pământ pentru a-i ridica pe oameni și prin aceasta preaslăvirea Lui. Astfel că această cântare ne arată o altă taină a lui Dumnezeu descoperită în Creație, *smerenia ce înalță*. Cel ce se smerește îl imită pe Dumnezeu însuși și se face locaș al pogorării Lui și prin aceasta devine fiu al Dumnezeu după har. Taina Întrupării este taina rezidirii noastre după chipul Fiului lui Dumnezeu.

Iubiți frați întru Hristos,

La acest praznic slăvit se cuvine să ne bucurăm și noi, preoți și credincioși ai Arhiepiscopiei pentru binefacerile lui Dumnezeu revărsate asupra noastră. S-a împlinit un an de la cumpărarea noului Centru Eparhial în Chicago și constatăm cu bucurie deja multe împliniri în ce privește noua misiune și noua organizare a Arhiepiscopiei pornite din acest Centru. Primul Congres al Arhiepiscopiei găzduit în acest Centru a fost un prilej binevenit pentru mulți dintre dumneavoastră să ne fiți alături în acest gând de laudă adus lui Dumnezeu pentru darul Lui. Bucuria și mulțumirea noastră către Dumnezeu sunt justificate și de misiunea parohiilor noastre, multe dintre ele aflate pe drumul maturizării și a concretizării proiectelor din ultimii ani, cum este parohia *Toți Sfinții* din Toronto ce are acum înălțată o nouă biserică. Mulțumim încă lui Dumnezeu pentru dragostea și dăruirea multor preoți și credincioși care au făcut posibile aceste realizări, mulțumim pentru prezența copiilor și a tinerilor în parohiile noastre, semnul speranței și al răspunderii pentru viitorul parohiilor.

În această zi a bucuriei vă doresc tuturor sărbători fericite, cu sănătate, pace și împliniri pentru familiile dumneavoastră și toți cei dragi. Îl rog pe Tatăl Ceresc să vă binecuvinteze pe toți cu harul Său, să vă dăruiască *bunăvoirea* cântată de îngeri și bucuria păstorilor și a magilor martori ai Nașterii Domnului.

Noul An să ne fie prilej de reînnoită speranță și credință în lucrarea lui Dumnezeu în această lume și cu fiecare dintre noi.

La Mulți Ani!

Al vostru frate întru rugăciune către Dumnezeu,
† NICOLAE

Chicago,
Praznicul Nașterii Domnului, 2004